

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

SKOLEBLADET

Gl. Hellerup Gymnasium

Nr. 6

April 1955

47. årg.

Maanedens interview:

Samtale

MED EN GAMMEL SKOLE

— Er du bitter?
— Bitter? Over hvad?
— Over, at vi snart siger dig farvel?
— Næh, det skal saamænd blive rart at faa lidt fred og ro, for I er sgu blevet for mange, er I. Det var meget hyggeligere i gamle dage, da der kun var femten drenge i hver klasse. Jeg er kun beregnet til at rumme halvdelen af jer, men i vore dage og med den finansminister . . .

— Jeg maa bede dig holde politik uden for denne samtale! — Du har vel set mange mærkelige mennesker i dit lange liv?

— Ja, det kan du lige band . . . øh, tro, jeg har. Jeg husker saaledes en elev, der engang sagde, at han var glad for at gaa i skole, og det er da mærkeligt, ikke?

— Hm.

— Din største oplevelse?

— Ja, det var ganske afgjort dengang, da *Blem* kom for sent! Nej, hvor jeg fik mig et billigt grin.

— Har lærerne forandret sig i din tid?

— Hør, jeg kan ikke fordrage at tale ondt om mennesker, saa skal vi ikke hellere gaa over til et andet emne?

— For min skyld gerne. Hvad vil du lave, naar vi andre flytter op paa Svane-møllevej?

50 aar den 2. april

Lektor J. Jepsen

Student fra Ribe Kathedralskole 1924
studieophold i Tyskland 1924—25
cand. mag. 1931

adjunkt ved St. Knuds Gymnasium,
Odense, 1932

Gl. Hellerup fra 1943, lektor 1950.—

— Jeg ved det ikke rigtig endnu. Det varer formodentlig ogsaa et godt stykke tid, før jeg skal tage stilling . . .

— Hvad mener du med det?

— Kære ven, det er et *statsarbejde*, siger det dig ikke alt? Men forøvrigt kan det godt være, jeg vedbliver med at være skole, der er nok af mennesker, der vil have mig, hvis staten vil af med mig, men det vil den nu nok ikke, for

et sted skal den jo opbevare alle de „syltede“ sager, og saa faar jeg da fred og ro . . .

— Har det ikke været trist altid at være drengeskole?

— Aa, maa jeg bare være her! I er da ogsaa blevet helt pige-tossede. Er det *Meyer-Heiselbergs* skyld?

— Hvor gammel er du egentlig, helt ærligt?

— Ikke saa gammel som onde tunger paastaar. Cæsar var da i hvert fald før min tid . . .

— Hvad mener du om rektor *Eriksen*?

— Han er lækker, som han selv siger. Han har en høj *stjerne* hos mig. Og saa er det saa pænt af ham at kalde mit gamle halvtag for „telegramhallen“!

— Mememto vivere — husk du skal leve . . .

— Tak, jeg lever i bedste velgaaende, selv om *Bech* hvert aar ved vælgermødet plejer at hævde det modsatte.

— Eleverne gennem tiderne?

— Du kan tro, jeg har huset mange kendte personligheder. Kongen og arveprinsen har været spejdere hernede . . .

— Er det maaske noget at blære sig af?

— Sagde du noget, hr. redaktør?

— Ikke noget særligt! — Har der været andre kendte mennesker?

— Ja, det kan du tro. Store skuespilere, f. eks. *Palle Huld*, *Erik Mørk*, *Hans Kurt* o. s. v. Og saa „Mr. Gregory“, *Kjeld Jacobsen*.

— Ja, han har ogsaa haft gode læremestre . . .

— Aah hvad, synes du da, lærerne hernede er saa slemme? — Men ogsaa *Kurt Nielsen*, du ved ham tennisstjernen, der smider ketcheren, naar han taber, har gaet her. Men der er dog ingen, der, hvad originalitet i udseende angaar, kommer paa siden af *Anker* i 3. G., ham skægaben, men det tør du vel ikke engang skrive, for saa vidt jeg ved, er hans far annoncør . . .

— SKOLEBLADET er politisk og økonomisk uafhængigt!

— Pladder!

— Sagde du noget?

— Ikke noget særligt. Forresten ham *Larsen*, din medredaktør, sikke dog noget vrøvl han skrev om latinundervisningens stof . . .

— Det var yderst fornuftigt og rigtigt. Latinundervisningen forraar virkelig ungdommen!

— Hvad saa med lektor *Mortensens* udtryk, om jeg maa spørge?

— Ingen personligheder!

— Hvad er dit ønske for fremtiden?

— Tja, saadan et interview skal vel ende med noget smukt og højtideligt. Jeg ønsker, at ungdommen altid maa have forstaaelsen for værdien ved at lære noget og uddanne sig til samfundets gavn. — Det var da pænt, ikke sandt?

— Jo, meget smukt!

— Og saa, mellem os sagt: Jeg ønsker mig stadig et nyt gulv i gymnastiksalen, for hver gang, der er jazzkoncert eller bal, brækker der en halv snes kvadratmeter, og det er da beskæmmende for en ældre herre som mig . . .

Prins Pilfinger.

Angaaende skolekomedien

har vi modtaget dette indlæg fra forfatteren til indlægget om samme emne i sidste nummer:

I marts-nummeret af SKOLEBLADET skrev jeg, at gymnastiklærerne efter adskillige henvendelser havde modsat sig skolekomedie. Det viser sig, at der slet ikke har været talt med disse lærere om sagen. Min antagelse skyldes en misforstaaelse og en gammel overenskomst, hvorefter der først maa spilles efter paaske.

Derfor beklager jeg, at jeg er fremkommet med en saadan ubegrundet udtalelse.

Erik G.

Sundhedsmyndighederne meddeler, at bageren paa Strandvejen er tiltalt for at have blandet savsmuld i studenterbrødene. Ogsaa hans kone siges at være indblandet.

Af **Hellerup- Vikingerne's saga**

Havisen var brudt op, der var vaarvejr i luften. Det var paasketid. Kæmperne nede paa den gamle borg — i særdeleshed *Horse-Svend* — havde set frem til paaskebryggens gjenkomst og havde længe spejdet efter dette vaartegn i mundskænken *Gunnar hiin opvakte's* kjælderrum.

Høvdingesnekken var blevet havsat under stort staahej, men først var den blevet gennemset og nymalet paa alle leder og kanter. Det var *Klat-Tage*, der havde varetaget malingen, og han havde brummet som vildornen under dette arbejde, mens *Nordhaus-Martin* hjalp til med sirlige penselstrøg.

Men nu var det alt en prægtig snekke, og den tid, da opbruddet skulle foregaa, stundede til. Ved et mægtigt blot til guderne før afskeden havde høvdingen *Jens Karl den snedige* navngivet snekken „Ormen hiin lækre”. Den aldrende skjoldmø *Marianne* kneb en liden taare ved afsejlingen, og bersærken *Fregne-Jørgen* sprang vaarkaad omkring og raabte ukvemsord til guderne. Ved styraaren sad *Willy rorsmand*, men det tyktes ham svært at holde den lige kurs. I agterstavnen stod *Horse-Svend* og sukede længselsfuldt, da man havde lagt stranden bag sig. Iltert raabte han med graadkvalt stemme:

— Mange bølger mod stranden vil skylle, førend vi atter faar Tuborg om styrbord igjen!

Ikkun een kæmpe var ikke kommet med. Det var bersærken *Carl Anton*, thi han var blevet tilaars, skønt han endnu var en vakker kæmpe. Han og skjold-

møen var tilbage, og begge havde de vand i øjnene, da snekken rundede næsset.

Om bord paa høvdingesnekken var der travlhed. *Carl Emil* med tilnavnet *den virksomme* sad oppe i mastetoppen, og fra bovsprydet raabte *Egil* med tilnavnet *den stærke* til rorsmanden: — Hold kursen, din drønnert! Ellers sætter vi aldrig foden paa Bornholms klipper! Og det var netop mod denne fjerne ø, man styrede dette sommertogt. *Thorvald haarfager* gik omkring og holdt afstemning om alle mulige og umulige ting, og alle var i godt lune. I et hjørne sad sammenkrøbet *Wilhelm* med kaldenavnet *Guffen* og stoppede nyslaaet hø i sin fredspibe.

Da mørket sænkede sig omkring snekken, gik kæmperne til ro. Her snorkede bersærken *Okse-Morten*, hisset *Galler-Harry*, der vendte sig i søvne og mumlede: — Det er jo ikke det, der er sagen . . .

Ikkun høvdingen var paa dækket, thi han skulle tage bestik af stjernerne. Stille hviskede han til rorsmanden, der smaablundende sad ved styraaren: — En halv haandsbredde til højre. Er De med paa den?

Og rorsmanden adlød med et søvnigt: - Tjøj! Og mens maanen og stjernerne skinnede i det blanke hav, stævnede den stolte skude ud mod fjerne kyster og store bedrifter *Væbneren*.

TEATER

I marts opførte „Dansk Folkescene“ „I Brændingen“ af *Kaj Munk*, som en gymnasiast paa redaktionens opfordring her anmelder:

„I Brændingen“ er et af *Kaj Munks* ungdomsarbejder, og det er som de fleste af hans værker fuldt af kraft og bid; man faar sandelig rene ord for pengene, naar man hører *det* stykke. Det drejer sig om en professor *Krater*, en poetisk omskrivning for *Georg Brandes* og viser den sidste del af hans liv. Stykket er en krigserklæring til *Brandes*, og er *Munks* fornægtelse af de ideer, *Brandes* forfægtede. Der tages ikke i stykket stilling til nogle af de anskuelser, hvormed *Brandes* i saa høj grad formaaede at præge sin tids aandsliv, men der tages kraftigt afstand fra de anskuelser, *Brandes* udbredte i sine sidste aar.

For at forstaa dette, maa man kende hovedtrækkene i *Brandes*' udvikling. Den unge *Brandes*, der kom hjem fra udlandet, sprængfyldt med nye ideer og optændt af iver efter at røre op i den hjemlige andedam, var fulgt af held. Men da hans ideer begyndte at blive lidt forældede, kunne han ikke forstaa det. Han havde mistet sin aandssmidighed og kunne ikke gøre de nye ideer til sine. Da han saa fremturede i sin adfærd og mødte modvilje eller uinteressethed hos dem, der før havde været hans trofaste disciple, saa fyldtes han med bitterhed, og for at dulme sin saarede forfængelighed paatog han sig en menneskefjendsk og nietzsche-præget holdning, som han endte med at tro paa selv.

Det er denne gammelmandsindstilling, *Munk* saa kraftigt kritiserer. I det første afsnit af stykket ironiserer *Munk* over prof. *Kraters* aandshovmod. Mange gange rullede latteren gennem teatret, naar der severedes en særlig kras replik, og denne del af stykket var i det hele

taget en uhyre vellykket og gnistrende vittig kritik af aandsaristokraten *Brandes*.

Andet afsnit af stykket var noget svagere — og ikke helt i sammenhæng med første del. Det var ligesom om *Kaj Munk* var gaaet bort fra emnet, for *Kraters* skæbne var ikke nogen logisk følge af det, man saa i første del, men et produkt af tilfældigheder. En ting, der i hvert fald var ved siden af, var den yngste søn *Jean Jacques*' død, for ikke alene døde han paa en saa fjantet maade, at man maatte beherske sig for ikke at trække paa smilebaandet, men hans død kom saa underlig umotiveret. Det var en altfor kraftig reaktion paa skuffelsen i en saa barnlig forelskelse.

Knud Almar som *Krater* var intet mindre end fremragende, og han spillede lige ægte og overbevisende hele stykket igennem. Stærkest virkede nok slutscenen, hvor han halvt lammet, og med sin sidste søn liggende som lig bag sig, over for folkemasserne, der er kommet for at hyld ham, raaber sit:

„ — Jeg kan vel falde, men aldrig besejres!“ naar vi ved, at han er besejret i det øjeblik, han falder, fordi han er ene.

Jarvad.

Litterært

Elevraadet har taget det rosværdige initiativ at holde et par litterære aftener paa skolen. Vi maa haabe, at flere vil følge — men det kan kun lade sig gøre med publikums tilstedeværelse! Skolen kan ærlig talt ikke være bekendt, at der sidste gang kun var 8, hvilket var ret pinligt baade for oplæsere og arrangører.

Den første aften læste hr. *Ruge* nogle digte af de to krigens digtere, *Morten Nielsen* og *Halfdan Rasmussen*. Af de betydeligste kan nævnes „Riget af tusind aar“ og „Muren“. Desuden fik vi nogle ganske interessante smagsprøver paa, hvad *Nielsen* havde tænkt og ment om kunstnerlivet i „Minekvarteret“. Dernæst kom de to monumentale digte, hvor *Nis Petersen*, med skøn brug af klassiske episke midler dels besynger ærens

og pligtens ubestikkelige krav i „En ballade om borgmesteren i Galeway, som egenhændigt hængte sin søn for mord“, og dels i „Da seeren tav“, forklares aarsagen til samfundets og det fælles forlis. Begge af en simpel og vældig værdighed. Hvis noget skal kritiseres i valget af digte, maa det være dette, at Morten Nielsen og Halfdan Rasmussen jo begge er meget tidsbestemte. For de fleste af os hører krigen allerede historien til — vi kan ikke være engagerede i og kan derfor heller ikke rigtigt forstaa den angst, som disse to digtede om. *Knudsen, Sarvig* — der er nok at tage af. Da det aabenbart laa oplæseren meget paa sinde at overbevise lytterne om, at moderne lyrikere ikke kun er flæbende sortseere, puttede han ind imellem smaa muntre ting. Det eneste, der imidlertid i disse passager glimrede ved sin fraværelse, var lyrikken. I en tid, hvor *Søren Kierkegaard* er paa mode, kan det være godt at faa lidt munterhed ind i al pessimismen — men hvorfor saa ikke læse nogle digte af *Jens August Schaae*, der i sit vinde og skæve kosmos med en mildest talt kødelig kærlighed, som han selv benævner hor, ikke kan lade være med at sprudle lyriske humørnister som et flammehjul i et festfyrværkeri. Han er skamløs erotisk, og han er glad ved, at han er det; indrømmet! Ikke fordi SKOLEBLADET vil være „farlig“, men hvorfor skal han altid „kanøffles“? Han er aparte — javist! Men sikke et talent, der er i dette gnistrende antennevæsen af en digter!

Sidste aften, som altsaa forhaabentlig ikke bliver den sidste af slagsen, læste hr. *Nissen* og *Grethe Heitberg* egne produkter. *Grethe Heitberg* læste meget tankevækkende digte om meningen med tilværelsen og menneskets viljeløse liv, mens hr. *Nissen* holdt sig til det mere muntre — det, der træder let paa jorden, kan jo ogsaa være værdifuldt! Det var i det hele taget en glædelig overraskelse, at de to digtere læste deres digte uden den messende tone, som digtere selv plejer at læse op med, saa publikum med skuespillere i spidsen spæner langt væk. j].

SAA'EN ER'ET JO!

Naar man vandrer hjem fra skole efter lige at ha' modtaget en skylle i fransk, beslutter man højt og helligt ved sig selv, at nu skal der gøres noget ved lektierne. Man ved godt, at det ikke har været helt fint i kanten i den sidste tid, men nu *skal* der altsaa arbejdes! Fra i dag af, vil jeg ta' fat, beslutter man, og holde det gaaende i samme tempo resten af aaret. Man kommer langt om længe hjem, man skal da lige ha' sagt pænt farvel til hende, og saa indtager man energi i form af føde. Ja, klokken er i mellemtiden blevet 15,30, og en vis velbehagelig træthed breder sig over sjæl og legeme. Saa er der jo osse de sidste aviser og ugeblade, der skal tyres igennem. Der er ogsaa noget, der hedder eftermiddagsthe eller -kaffe, og bagefter erindrer man en læges kloge raad om at tilbringe en time daglig i det fri: altsaa ud og gaa. Nu er eftermiddagen gaaet, uden at der er sket noget ekstraordinært, men hva' vi har jo hele aftenen tilbage. Pludselig slaar et lyn ned i en: Man har jo stil for til i morgen, det har vi haft længe, men den er blevet skudt til side. Altsaa hjem og rode fars bibliotek igennem for om muligt at finde noget om det opgivne emne: „En bog, der har gjort et uudsletteligt indtryk paa dig“. Hvilke bøger har gjort et stærkt indtryk? Ja, der var jo den her: „Den listige husassistent“, hvor greven blev myrdet midt under festen, men den dur nok ikke, saa er der „Robinson Kruso“. men det gælder heller ikke. De lærere ville jo grine sig en pukkel til, hvis man i gymnasiet skrev om „Flemming og Kvik“; de skal ha' noget, der hedder noget saa højlært som „Labyrinth“, „Adam Homo“ eller „Bræen“. Det viser sig, at der intet brugeligt findes, hvorfor man iler hen til en kammerat og faar en gammel stil, som hans søster engang har skrevet, og den bearbejdes saa, forskellige udtryk ændres, og man laver om paa vendingerne, men stilen ligger alligevel paa et mg+, for den søster var nu møjdygtig. Henad 7-tiden er det arbejde gjort, og man

ville lige til at gribe engelsken, da døren aabnes, og bedstevennen staar der og melder, at vi vist sku' i biffen. — Har ikke tid, jeg er energisk, skraaler man og ser dybt i bogen, der ligger paa hovedet. — Det var nu ellers en aftale, indskyder gæsten, og hun staar dernede og venter. Hille-mænd, saa maa man med, og filmen ses (til dels), og hun følges hjem, og da man saa selv kommer hjem, er der gæster, hvorfor man maa op paa sit eget lille, kolde hummer. Der lægger man sig paa sengen, ta'r franskbogen og begynder. De to første linier gaar godt, saa gaber man første gang. Det var da osse en sørens masse gloser til det stykke. Fransken kommer man igennem saadan la-la, der er en snes ord og former, som man kan spørge de andre om i morgen i skolen. Engelsk? Jeg var oppe i forgaars, saa jeg kommer sikkert ikke op i morgen, altsaa det læses ikke. Saa er der latin. Imperatorum a vobis certum deposcere, cum o.s.v. Det er volapyk, hvad betyder deposcere? Ja, se efter, frem med ordbogen og - a, b, c, d - nu har man depos; det er her i nærheden, det maa staa. Det gør det ikke, der er en fejl ved bogen, naa ja, man har jo sin oversættelse, saa det gaar strygende, nu skal man bare huske at slaa op paa den rigtige side i morgen.

Pludselig husker man, at der er noget i radioen, der sku' høres, og klokken bli'r 11. Man skal først og fremmest ha' sin nattesøvn, altsaa kryber man til køjs og læser „Det blaanende bjerg“, indtil man falder hen ved 12-tiden. Næste dag sover man lidt over sig, og man styrter til skole og kommer op i matematik, hvad man ikke har læst paa, altsaa en ny gennemhejling og man lover sig selv, at denne gang skal det være alvor. Fra i morgen altsaa!

D. G. F.s fællesrådsmøde *i København*

Som de fleste sikkert har bemærket, er der den 27. marts blevet afholdt et gymnasiastmøde i Studenterforeningen, hvor de fleste af landets gymnasieskoler

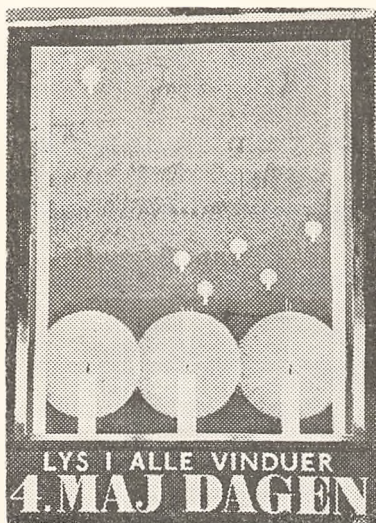
var repræsenteret. Man enedes her om at oprette D.G.F. (Danske Gymnasiasters Fællesraad), og der valgtes samtidig et præsidium bestaaende af 3 repræsentanter fra Jylland, 3 fra København, 2 fra Sjælland-øerne, 1 fra Bornholm og 1 fra Fyn. Elevraadets repræsentant gik ind for udvalgets vedtægtsforslag. Det var dog ikke nær alle skoler, der ville ratificere disse, dels fordi de mente, at vedtægterne laa paa et alt for højt plan til at kunne realiseres, og dels, fordi provinsens repræsentanter mente, at de københavnske skoler ville faa for stor betydning inden for præsidiet.

Paa det nye raads arbejdsprogram staar mange vanskelige opgaver, bl. a. at udvide det kulturelle samarbejde mellem gymnasierne, skabe er mere effektiv erhvervs- og studieoplysning, søge at opnaa en nedsættelse paa tog-, flyve- og skibsbilletter efter samme retningslinier, som gælder for studenterne, samt ved fælles optræden over for myndighederne og offentligheden, at bedre de økonomiske kaar for mindrebemidlede gymnasiaster, og endelig, hvad der har stor betydning provinsskoleelever, at undersøge og klarlægge de elevs forhold, der skal rejse mere end 5 km til og fra skole hver dag, og derfor har ret store udgifter til tog eller bus.

Da diskussionsklubben paa G. H. G. desværre for øjeblikket ligger stille, haaber vi, at evt. forespørgsler vedrørende ratificationen af D.G.F.s vedtægter eller andre problemer maa komme elevraadet for øre snarest.

Endelig vil jeg henlede opmærksomheden paa D.I.S.s annonce i SKOLEBLADET. Denne annonce er indrykket i de fleste af landets skoleblade for bl. a. at gøre gymnasiasterne opmærksom paa den hjælp og vejledning, der kan opnaas ved henvendelse til D.I.S. For interesserede gymnasiaster, der dog fortrinsvis bør være fra I og II G, vil der elevraadskælderen være fremlagt et eksemplar af D.I.S.s sommerprogram for 1955, hvori der bl. a. gives oplysning om den ret store rabat, man kan opnaa ved at henvende sig til D.I.S.

—nov

Deltag i Frihedsfondens ungdomskonkurrence

Præmier på ialt 10.000 kroner!

Vi har fra Frihedsfonden modtaget følgende opfordring, som vi hermed lader gaa videre til skolens elever:

Frihedsfonden har startet en ungdomskonkurrence i anledning af 10-aaret for befrielsen. Der stilles 7 spørgsmaal om besættelsen og befrielsen, og blandt de rigtige besvarelser trækkes ialt 83 præmier, en førstepræmie paa 1.000 kr., 2 andenpræmier paa hver 500 kr. og 80 præmier paa hver 100 kr., altsammen paa sparekassebøger.

Brevkortene med de 7 spørgsmaal nedkastes fra luften. Der bliver fordelt ialt 3 millioner brevkort, altsaa dels fra luften, dels gennem skolerne og andre steder.

Overskudet gaar til Frihedsfonden.

Formaalet med konkurrencen er først og fremmest at fortælle noget om besættelsen og skaffe et stort beløb til Frihedsfondens arbejde. Derfor skal I sætte saa mange frimærker som muligt paa de brevkort, I sender ind. Overskudet gaar nemlig til Frihedsfonden, som der er al mulig grund til at støtte.

Musikhuset *Apollon*

YOUR HEART-MY HEART – FRANKIE LAINE
 'CUC IT'S SO GOOD TO EAT – ERNIE ENGLUND
 COW COW BOOGIE – FATS WALLER
 SQUATY ROO – JOHNNY HODGES
 MILLION DOLLAR BABY – DIZZY GILLESPIE
 BLUE MOON – WALTER GROOS (TRIO)
 133 rd STREET BLUES – SAMMY PRICE (PIANO)
 BODY AND SOUL, 1-2 DEL' – GENE NORMAN'S JUST JAZZ
 MAMBO IN THE MOONLIGHT – TED HEATH & JOHNSTON BROTHERS
 SISTERS („WHITE X-MAS) – BETTY & ROSEMARY CLOONEY
 TEACH ME TONIGHT – NAT „KING“ COLE
 WHISTLE STOP – BILLY MAY

Rejs med

D. I. S.

Danmarks internationale Studenterkomité

Universitetet . St. Pedersstræde 19, K

RESERVERET

SKOLEBLADET

Elevblad for Gl. Hellerup Gymnasium, Frederikkevej 8, Hellerup.

Redaktion:

Redaktører: *Ole Bech* (ansvh.) OR: 7594.
Jørgen Larsen.

Medarbejdere: *Ole Vang.*
Finn Petersen (Sport).

Postbesørgelse: *Peter Werner Jensen.*

Annonceafd.: *Preben Hoffmann*, HE. 4852.
Mogens Prip.

Alf Jarl THURØE

Grosserer
St. Kongensgade 40

**Vandtæt elektrisk materiel
til skibsinstallation**

Telegr. ALFJARL Minerva 2590

Anker-Møbler

ENKELTMØBLER

Kvalitet . den bedste

Reparation . Ombetrækning

Strandvej 149 Helrup 3637

TAKSTGRÆNSEN'S

chokolade

Strandvejen 72 Helrup 2625

Jens Hauge

herre- og dame-frisørsalon

telf. Helrup 2757

Frederikkevej 1 . Hjørnet af Strandvej

Harald Petersen

SKOTØJ

Strandvejen 92 Helrup 2530

ANTI KVITETER?

så Hedy Sloth

Margretevej 1 HE. 652

Det bedste er altid det billigste -
såvel til hverdag - som til fest!

BØRGE FEHRMANN
SLAGTERMESTER

Grundlagt 1902

Strandvej 167 Helrup 176

Køb Deres bøger

hos

Gentofte Kommunes Boghandlere

Ruder . Spejle . Malerier . Rammer
hos

A. Sørensen & Søn

Marievej 1 Helrup 156

Største
udvalg

**Hellerup
konfektureforretning**

v/ Henry Schmidt

Strandvej 161 HE. 850

Knallert-modellerne

1955

Baggers Motor-Service

Strandvej 149

He: 8231

TAKSTGRÆNSENS

FARVEHANDEL

Farver

Lakker

Tapet

Callisensvej 4

Telf. He. 128